

בזמן הנהירה ההמונית כאשר אלפי אנשים היו בדרכים, האיטלקים שהיו בני בריתם של הגרמנים החליטו אף הם להיכנס למלחמה. הם הפגיזו וירו במקלעים על כל אלו שהלכו בדרכים. רבים נהרגו ורבים אחרים נפצעו. פריז הוכרזה "עיר פתוחה" וההפגזות עליה הופסקו. אנחנו נשארנו בפריז, לא היה לאן ללכת – הגרמנים היו כבר בפאתי העיר.

ב- 14 ליוני 1940 נכנסו כוחות הצבא הגרמני לפריז. עבורנו היהודים החלה המלחמה האיומה. אבל אף פעם לא תארנו לעצמו שצרפת "תמכור" עצמה לגרמנים ויחד איתה את היהודים.

מיד עם כניסתם לבירה התמקמה הגסטאפו (המשטרה החשאית של הרייך) בארמון הלובר. כבר באותו ערב אחד המפקדים מקבל מידי מטה המשטרה בעיר את תיקיהם של כל המהגרים היהודיים ושל הלא יהודיים האנטי נאציים. כמו כן הוא מקבל את הרשימה של אותם 132,000 יהודים שהתנדבו לצבא הצרפתי. אותם מתנדבים שוחררו מהצבא בעקבות הפסקת האש שהוכרזה ומיד עם שחרורם הם נרדפים ונעצרים על ידי הגרמנים. הם מועברים למחנות שנקראו כביכול "מחנות מעבר" שבעצם היו מחנות הריכוז הראשונים בצרפת. מכאן, בשנת 1942 הם יועברו ליעדים בלתי ידועים.

17 ליוני 1940 – מארשל פטן מקים את הממשלה החדשה בצרפת ומבקש הפסקת אש. בהמשך הוא מכריז על החוק הראשון שמטרתו לפגוע בכל הזרים בני הגזע היהודי. החוק קובע שעל פי החלטה פשוטה של מפקד משטרת המחוז ניתן לעצור יהודים ולהחזיקם במעצר כפוי.

22 ליוני 1940 – נחתמת הפסקת האש בין צרפת לגרמניה. צרפת מחולקת לשניים, האזור הצפוני בידי הגרמנים והאזור הדרומי כביכול "האזור החופשי" בהנהגת וישי.

10 ליולי 1940 – מארשל פטן מתמנה לראש ממשלת צרפת.

27 לספטמבר 1940 - כל היהודים חייבים להתייצב במשרדי המשטרה שברובע מגוריהם על מנת להרשם ולקבל חותמת" יהודי "בתעודת הזהות.

18 לאוקטובר 1940 - כל בעלי בתי העסק, המסחר והתעשייה שבבעלות יהודית חייבים להתייצב במשרדי המשטרה ולקבל כרזה בצבע צהוב ועליה רשום באותיות גדולות ושחורות "בית עסק יהודי". כרזה זו חייבת להיות תלויה על בית העסק במקום בולט לעין.

עבור צרפתים רבים זה בוודאי היה "שוק" לגלות לפתע עד כמה רבים היו בתי העסק שבידי היהודים. חנויות גדולות כגון גאלרי לה פאייט, גאלרי בארבס ועוד... מאידך חנויות גדולות כמו החנויות של האחרים ליזק מיהרו ופרסמו מודעות עליהן נרשם "כאן ליזק ולא איזק."

כל בתי העסק היהודיים חייבים יהיו בהמשך להילקח על ידי מנהל ממונה מטעם השלטונות על מנת להביא לחיסולם.

ככל הנראה פורסמו חוקים נוספים במהלך שנת 1940 אבל אינני זוכרת אותם. (התייחסו בעיקר למרצים, מורים, עובדי מדינה וכדומה).

5 לספטמבר 1940 – כל בעלי האזרחות הבריטית ו/או יוצאי המושבות הבריטיות נעצרים. אלפרד, ידידו של אחי יואל, שהיה בעל דרכון פלסטינאי ואביו, נעצרו אף הם ומועברים למצודת רומנוויל . ROMAINVILLE –

בספטמבר 1940 החלה לפעול המחתרת הקומוניסטית. בתחילה פעילותה היתה חלשה. הרוב בה היו יהודים צעירים חסרי ניסיון אבל אותו רכשו מהר מאוד.